

stillelse at se dette Ændringsforslag til Lovforslaget her, maa jeg tilstaa, at det havde været mig endnu mere kært, om man kunde have set lidt om, paa hvilke Vilkaar denne Bane kan faa Lov til at føre Togene mellem disse to Stationer, men jeg skal dog ikke komme ind paa at udtale mig nærmere derom. Vi maa haabe, at den højtærede Indenrigsminister vil stille sig imødekommende, saa at det kan blive muligt for den private Bane at faa Togene førte ad Statsbanen paa saadanne Vilkaar, at den kan være tjent dermed. Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er egentlig den, at jeg ønsker at udtale mig om Bilag Nr. 2 til Betænkningen. I dette Bilag oplyses der, at der som et Vilkaar, for, at Togene kunne faa Lov til at føres ind paa Statsbanen mellem Svenstrup og Aalborg, er sat, at Banen maa anlægge en Krydsningsstation omtrent midt mellem Svenstrup og Aalborg. Naar denne Privatbane nu skal anlægge en Krydsningsstation der, vil jeg gerne henlede Administrationens Opmærksomhed paa, at der netop her er Betingelser for, at der kan anlægges et Billetsalgssted, idet der ca. $\frac{3}{4}$ Mil Syd for Aalborg og ca. $\frac{1}{2}$ Mil Nord for Svenstrup føres en offentlig Vej tværs over Banen. Ved denne offentlige Vej antager jeg, der vil blive ansat en Mand, idet Nibe-banen vil blive tilpligtet at passe denne Krydsningsstation. Det forekommer mig, at der kan etableres et Billetsalgssted uden Udgift for denne Bane, og det kan vistnok betragtes som givet, at et saadant Billetsalgssted vil kunne tilføre den private Bane en Del Indtægter, uden at det kan siges, at det tager nogen Indtægt fra Statsbanen, idet man jo maa gaa ud fra, at de Beboere, der bo der i Nærheden, altsaa ca. $\frac{1}{2}$ Mil Nord for Svenstrup og ca. $\frac{3}{4}$ Mil Syd for Aalborg, ikke ville rejse en halv Mil Syd paa for at komme med Toget $\frac{3}{4}$ Mil Nord paa, de tage direkte til Aalborg og benytte ikke Banen fra Svenstrup til Aalborg. Dersom der derimod bliver anlagt en Krydsningsstation, og der bliver ansat en Mand til at passe den, og han samtidig kan passe Billetsalgsstedet, antager jeg, at denne Bane vil kunne faa en Del Dækning af sine Udgifter ved Driften af Krydsningsstationen, uden at den tager nogen Indtægt fra Statsbanen. Det var dette Forhold, jeg vilde tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, og jeg haaber, han ved en senere Undersøgelse og eventuel Forhandling med Koncessionshaverne kan komme til det Resultat,

at de faa Lov til at oprette et Billetsalgssted ved denne Krydsningsstation.

J. Hage: Jeg ønskede gerne, hvis det kan tillades mig, ved denne Lejlighed at fremdrage et Spørgsmaal, der staa i en vis Forbindelse med denne Lov eller rettere med enhver Jærnbanelov, og det vilde glæde mig meget, hvis den højtærede Minister kunde give mig Haab om, at Sagen vilde blive taget under Overvejelse. Det er Spørgsmaalet om Vedligeholdelse af Stationsvejene. Her er forudsat, at Staten skal blive enig med Aalborg Kommune om Erhvervelsen af Grundene og om Anlæg af Vejene, og der er vist ingen Tvivl om, at man temmelig let bliver enig. Man vedtager imidlertid her ofte store Jærnbanelove, hvor mange Gange ikke andet er bestemt i Loven, end at der skal være Station der og der. Saa møder Jærnbaneekskpropriationskommissionen med den kgl. Kommissarius i Spidsen og siger med Loven i Haanden, at her skal være Station, men naar det kommer til Afgørelsen af, hvor Stationsvejen skal være, saa er der ingen, der har nogen Forpligtelse til at vedligeholde en saadan Vej. Banen har Forpligtelse til at anlægge Vejen, men ingen til at vedligeholde den, og det er kun, jeg havde nær sagt ved den geniale Energi, som den kgl. Kommissarius i Sjælland udviser, at det i mange Tilfælde er lykkedes ham at komme ud over Vanskelighederne. Jeg ved Tilfælde, hvor Stationsveje til vigtige Stationer kun ere komne i Stand derved, at private Folk have garanteret for Vedligeholdelsen og senere have arrangeret sig med Amt og Kommune, og ligeledes ved jeg et Tilfælde, hvor der er kommet to Stationsveje i Stedet for en, fordi man skændtes og ikke kunde blive enig om, hvor den skulde ligge. Det paagældende Sogn, hvor Stationen ligger i Udkanten, sagde: vi have ingen Interesse af den, og vi ville ikke vedligeholde den; og henvendte man sig til Nabosognet, erklærede de, at de kunde ikke vedligeholde Veje i et andet Sogn. Saa staar Kommissarius og er i Grunden magtesløs. Jeg maa udtale min Beundring for den kgl. Kommissarius — i hvert Fald i det Stykke — fordi han har kunnet sætte igennem det, han har kunnet, men ganske vist saaledes, at baade Sogne- og Amtskommuner bagefter have beklaget sig bitterlig over, at de ere gaaede ind paa det, idet de bagefter slet ikke vidste, paa hvilken Maade Kommissarius havde forledt dem til at gaa ind paa det ene eller det andet. Jeg tror, at det er en overordent-